

CENA NUMERU

20 gr.

PRENUMERATA:
Miesięcznie we
Lwowie 4 zł 50 gr.
Wysławą do do-
mu i w całej
Polsce z przesył-
ką pocztową 4 zł
80 gr., zagranicą
miesięcznie 6
50 gr.

Dla urzędników
państw. i nau-
czycieli miesię-
cznie 3 zł. 50 gr.

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Wydawca: Nowa Polska Spółka Wydawnicza, Sp. z ogr. odp.

Redakcja
i Administracja
ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji
19,

w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla tele-
gramów: Kurjer
Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie
zwraca się.
Redaktor naczelny
przyjmuje: od
1-2 w południe.

P. K. O. Nr.
153.215.

WINA stołowe i kuracyjne poleca F-a „ZAKOPANE“ Moor & Stachowicz, Lwów, Akademicka 24 — Sapięhy 25

Po złote runo...

Lwów, 28 kwietnia.

Progarszająca się z dnia na dzień sytuacja gospodarcza w państwie, zastój w przemyśle i handlu i połączony z tem wzrost bezrobocia — wszystkie te niekorzystne objawy, mające swe źródło między innymi także w braku kapitału obrotowego w Polsce — coraz bardziej aktualizują sprawę uzyskania pożyczki zagranicznej.

Jakokolwiek konieczność zaciągnięcia takiej pożyczki uznaną została niemal przez wszystkie sfery polityczne, to jednak z różnych stron wysunięto tyle najrozmaitszych zastrzeżeń i wskazówek, że stworzono już nawet kilka „szkół“, wedle których pożyczkać należy.

Twórcy tych szkół toczą między sobą homeryczne boje o wyższość wartości wskazywanych przez siebie metod. Dla przykładu przypomnijmy tu n. p. metodę p. Wł. Grabskiego, który głosi w prasie, że Polska pożyczkać powinna tylko małe sumy u małych banków, nie podlegających wielkiemu wpływom politycznym. Metodę tę zastosował nawet p. Grabski praktycznie w czasie swoich rządów i znalazła ona wówczas zbyt wyraźne i nieco soczyste określenie ze strony p. P. P. P., który w czasie debaty na komisji budżetowej użył historycznego już dzisiaj wyrażenia o „parszywych pożyczkach“.

Osobną niejako grupę w kompleksie projektów pożyczkowych stanowią głosy domagające się, aby Polska zwróciła się o pożyczkę do Ligi Narodów, przyjmując zarazem zryczaśnione dla naszej suwerenności międzynarodową kontrolę finansową.

Wśród tych ostatnich poglądów znalazł się nawet głos wybitnego ekonomisty i poważnego uczonego prof. Krzyżanowskiego, który na łamach „Czasu“ wypowiedział się za pożyczką pod kontrolą Ligi Narodów bez zastrzeżeń i to zalecając jak najrychlejszy pośpiech w tej sprawie.

Opinia, której wyrazicielem jest prof. Krzyżanowski napotyka jednak na zdecydowany odpór i to nie tylko ze strony prawicowej ale i w centrum oraz na lewicy.

Niechęć naszych sfer politycznych do pożyczki zagranicznej pod kontrolą Ligi Narodów, wypływa przede wszystkim z nieufności do roli, jaką w naszym wewnętrznym życiu politycznym odgrywałby wszechwładny czynnik w sprawach skarbowo - budżetowych: Wysoki Komisarz Ligi Narodów.

Rzecz oczywista, że ów Wysoki Komisarz, zainteresowany w produktywnym użyciu funduszu pożyczkowego, dążyłby najprostszą drogą do przywrócenia równowagi budżetowej a to przez redukcję całego szeregu takich wydatków, o których skreślenie w preliminarzu budżetowym dziś stronnictwa toczą między sobą zacięte walki.

Straszna katastrofa lotnicza w Warszawie

podczas pogrzebu pułk. pilota śp. A. Serednickiego.

Dwa płatowce rozbite, dwóch pilotów zabitych, mechanik ciężko kontuzjonowany, załoga trzeciego aparatu potłuczona.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

Dziś podczas pogrzebu pułk. pilota Aleksandra Serednickiego, który poniósł onegdaj śmierć podczas przymusowego lądowania pod Radomiem, wydarzyła się straszna katastrofa lotnicza. Trumnę ze zwłokami śp. pułk. Serednickiego wyprawiono z kościoła Trzech Krzyży o godz. 9.45 w asyście 2 szwadronu 1 pułk. szwoleżerów, kompanii 1 pułku lotn. ustawionej w szpaler wzdłuż ulic, za trumną postępowali dowódcy wszystkich pułków lotniczych, delegaci pułków stacjonowanych w Warszawie i w in. Nad kondukttem pogrzebowym krążyły 4 pół eskadry a to 7, 11, 12 i 18 z 1 pułku lotn., oraz 5 aparatów 11 pułku lotn. W tym czasie panowała bardzo gęsta mgła nie dozwalająca widzieć dalej jak na 300 metrów.

W pewnym momencie nad orszakiem pogrzebowym leciały trzy samoloty eskadry lotniczej. Przeleatując nad tzw. Górkami w rejonie domków Ulrycha na Woli samoloty usiłowały wykonać figurę t. zw. „ptaka“.

Srodkowy aparat Potez XVa kierowany przez st. sierżanta Walerjańczyka uderzył jednym skrzydłem o aparat prowadzony przez sierż. Brzezinę. — Skutki zderzenia były straszne.

Aparat Brzeziny runął, Brzezina

czkowego, dążyłby najprostszą drogą do przywrócenia równowagi budżetowej a to przez redukcję całego szeregu takich wydatków, o których skreślenie w preliminarzu budżetowym dziś stronnictwa toczą między sobą zacięte walki.

Gdyby zatem chodziło tylko o ten rodzaj zastrzeżeń stronnictw w odniesieniu do pożyczki zagranicznej, to — z ogólnego punktu widzenia interesów państwa — należałoby je uważać za nieuzasadnione i życzyć sobie tego prostego przecięcia gordyjskiego węzła budżetowo - deficytowego przez ów zagraniczny „vis major“, tem bardziej, że „zagranica“ ma jednak nie raz u niektórych naszych polityków większy autorytet niż... największa racja stanu.

Niestety, jest jeszcze i drugi rodzaj zastrzeżeń w odniesieniu do pożyczki zagranicznej pod egidą i

wskutek upadku strasznie zmasakrowany zginął na miejscu, a towarzyszył jego, mechanik Wacław Pleciński, lat 22 doznał wstrząsu mózgu.

Równocześnie aparat Walerjańczyka, wykonując „wiraż“ zawadził skrzydłem o trzeci samolot prowadzony przez porucznika Kasznego, wyrwywając z aparatu st. mechanika Szymańskiego.

St. sierż. Walerjańczyk wraz z mechanikiem, wyskoczyli z aparatu, doznając poważnych obrażeń. Aparat poważnie uszkodzony osiadł koło lotu Bema.

Szymański, mimo, że był przywiązany pasem i trzymał się koła karabinu maszynowego wypadł z aparatu, uderzył czołem o aparat Walerjańczyka i runął z wysokości 500 metrów, wbijając się na pół metra w ziemię.

Por. Kaszny nie wiedział, co się stało na jego aparacie, polecał w kierunku lotniska mokotowskiego i dopiero po wylądowaniu zauważył wylom w aparacie i brak towarzysza.

Dowódca korpusu gen. Malczewski zarządził natychmiast śledztwo. Na miejsce wypadku zjechała komisja wojskowa i delegat Prokuratury.

Wiadomość o katastrofie wywołała w całym mieście wstrząsające wrażenie, spotęgowane tragiczną okolicznością, że zdarzyło się to nadczas pogrzebu lotnika.

Ś. P. PUŁK. A. SEREDNICKI.

Ś. p. pułk. Aleksander Serednicki, liczący w chwili śmierci 42 lata, był jednym z najstarszych awiatorów. Skończył już bowiem w roku 1912 znaną szkołę aerolotniczą w Gatczynie pod Petersburgiem. Zmarły był synem wybitnego lekarza na Podolu. Jako młody chłopiec ukończył oficerską szkołę w Terespolu, służąc następnie w kawalerji. W r. 1912 przechodzi do lotnictwa, gdzie pozostaje do wybuchu wojny.

Za czasów Kiereńskiego dowodził pułkiem lotniczym, poczem wstępuje do formacji polskich. W końcu 1918 roku wraca do kraju i wstępuje do wojsk lotniczych.

Ostatnio pułk. Serednicki był inspektorem wojsk lotniczych, choć ze względu na swe stanowisko i na fakt, że był jednym z najstarszych pilotów nie miał obowiązku latania, począł znowu pilotować od roku zeszłego, biorąc m. in. udział w raidzie polskiej eskadry lotniczej do Rumunii. Obecnie przygotowywał się do nowego raidu. Przed tygodniem pułkownik Serednicki uległ na polu mokotowskim lekkiemu wypadkowi w czasie lądowania na aparacie Breguet XIV. Aparat ten nadłamał sobie skrzydło, jednak obyło się bez katastrofy.

W sferach lotniczych śmierć pułk. Serednickiego wywołała ogólne przygnębienie.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 27 b. m. w Warszawie 10.25 zł.

Dolar w wolnym obrocie dnia 27 b. m. w Krakowie 10.28 zł.

Dolar w wolnym obrocie dnia 27 b. m. we Lwowie 10.20 żądają.

Urzędowe notowania giełdy warszawskiej. Dolar: transakcje 9.70; Sprzedaż 9.72; Kupno 9.68.

Zurych urzędowy: Nowy Jork 5.1725; Londyn 25.16 1/8; Paryż 17.275; Wiedeń 73.015; Praga 15.33; Włochy 20.75; Belgia 18.655; Budapeszt 72.40; Sofja 3.75; Holandia 208.00; Oslo 111.70; Kopenhaga 135.35; Sztokholm 138.55; Hiszpanja 74.50; Bukareszt 2.03; Berlin 123.20; Belgrad 9.12.

Pogietda nowojorska: Warszawa 10.50; Londyn 4.86 3/8; Paryż 3.36; Wiedeń 14.06; Praga 2.9625; Włochy 4.02 3/16; Belgia 3.655; Budapeszt 14.06; Szwajcaria 19.32; Sofja 0.72; Holandia 40.18; Oslo 21.56.

kontrolą Ligi Narodów — wzgląd na sytuację Polski na terenie międzynarodowym.

Zastrzeżenia te, o ile wiemy, podziela i sternik naszej polityki zagranicznej p. premier Skrzyński, jak wiadomo dobry znawca stosunków panujących dziś w Lidze.

Na tle tych stosunków a zwłaszcza w chwili starań Polski o stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów należy wprowadzenie w czyn wskazówek prof. Krzyżanowskiego uważać za nie na czasie.

Trudno jest uzyskać pożyczkę zagraniczną, ale jeszcze trudniej jest wybrać właściwą drogę, do której do osiągnięcia tej pożyczki dążyć należy. W każdym razie przez splót bardzo skomplikowanych i bardzo drażliwych spraw natury nie tylko gospodarczej ale i politycznej będzie się musiała misternie przedzierać wyprawa polska po złote runo.

KINO PALACE Lwów

Scena z filmu.

Od 27 bm. Dawno niewidziana,
piękna **LUCY DORAINE** w wspa-
niałym 8 akt. filmie p. t.:

Miłość, która umrzeć musi...

Tragedja kobiety bez jutra.

Nadto: Najświeższe nowości ze świata.
Na sali stale chłodna temperatura

ROZPRAWA PRZECIW GENE- RALOWI SZEPTYCKIEMU.

Warszawa. (Tel. wł.).

W sprawie o pojedynek między generałem Szeptyckim a redaktorem „Głosu Prawdy”, p. Stępczyńskim, odbędzie się 30 b. m. w Najwyższym sądzie wojskowym w Warszawie rozprawa przeciw generałowi Szeptyckiemu skutkiem sprzeciwu prokuratora przeciw wyrokowi uwalniającemu gen. Szeptyckiego.

— 00 —

Sprawy polskie w prasie zagranicznej.

Lwów, 28 kwietnia.

„The Observer” omawiając pakt sowiecko-niemiecki pisze, że porozumienie Niemiec z Rosją było rzeczą pewną od chwili podpisania traktatu wersalskiego. Uważa on, że nie należy traktować zbyt pesymistycznie powyższego porozumienia. Należy tylko pamiętać, że jeżeli Liga będzie rozwijała się pomyślnie, usunie to możliwość wojny, a w tym wypadku umowa pomiędzy Rzeszą i Rosją będzie wzmożeniem pokoju. Niemcy tylko wtedy wejdą do Ligi, gdy pożałowania godnie fiasko ostatniej sesji zostanie naprawione. A nawet gdy zostaną członkiem Ligi, to będą żądały rewizji traktatu wersalskiego, m. in. zmiany granic wschodnich, oraz uzyskania prawa zbrojenia się w tym samym stopniu co Polak, Czech, lub członek jakiejś innej rasy.

„The Manchester Guardian” w korespondencji z Paryża pisze, że trudności związane z wejściem Niemiec do Ligi pozostają nadal tak poważne, jak były w marcu. Mała Ententa nadal nie chce ustąpić swego miejsca Polsce, ani też uznać Polskę za należąca do tej samej grupy. Francja pragnie uzyskać miejsce dla Polski i dla M. Ententy, tj. Rumunii. Osiągnięcie tego celu — to poświęcenie Belgii. Byłoby największym błędem przypuszczać, że Brazylia była lub jest jedyną przeszkodą.

„The Times”. Kor. z Warszawy wylicza sposoby poprawy sytuacji finansowej, doradzane przez różne partie. Jest grupa popierająca politykę ministra Zdziechowskiego co do zrównoważenia budżetu, inna grupa, złożona przeważnie z polityków krakowskich utrzymuje, że Polska musi dostać natychmiast pożyczkę zagraniczną, nawet za cenę obcej kontroli nad jej finansami. Inni chcą się zwrócić do Ligi Narodów, a jeszcze inni popierani przez wiceprezesa Banku Polskiego Młynarskiego, chcieliby zwołać dla Polski międzynarodową konferencję ekonomiczną, na podobieństwo kon-

ferencji londyńskiej w r. 1924, na której powstał plan Davesa. Socjaliści pragną powrotu do inflacji, utrzymując, że Polska daleko lepiej stała w okresie ówczesnym, niż w obecnym okresie walki z bezrobociem i stagnacją. Wogóle panuje wielka rozbieżność poglądów między różnymi sekcjami koalicji rządowej, która może wywołać rozłam.

„Journal des Debats”: Hr. Sierakowski, jakkolwiek obywatel niemiecki, dostał rozkaz opuszczenia terytorium Niemiec. Jest on wydawcą prężącego „Kulturwahr”, organu mniejszości narodowych w Niemczech i znany jako obrońca praw Polaków, którzy pozostali obywatelami pruskimi, oraz innych mniejszości. Mniejszości te w liczbie 5-ciu skierowały memorandum do kanclerza Rzeszy, żądając prawodawstwa jednolitego, które umieści je na stopie równości z innymi obywatelami niemieckimi. W kilka dni później, deputowany Baczewski interpelował rząd w tej sprawie, zaznaczając, że Niemcy nie mają przyczyny do obaw, z powodu obecności Polski w Lidze Narodów, jeżeli Polakom pruskim nie będzie działa się krzywda. Wysłuchanie hr. Sierakowskiego jest nowym przykładem nielegalności i prześladowań.

„Le Temps” w depeszy z Warszawy donosi, że minister Skrzyński zapytany o znaczenie traktatu niemiecko - rosyjskiego, odpowiedział, że każdy może podpisywać co chce, byle się to nie sprzeciwiało paktowi Ligi Narodów i duchowi Locarno.

„Le Quotidien” z Londynu donosi, że Praga i Warszawa mają wątpliwości co do nowego traktatu rosyjsko - niemieckiego. Benes z zupełnie zgodnie ze Skrzyńskim zwrócił uwagę rządów brytyjskiego, francuskiego i włoskiego na konieczność przedyskutowania konsekwencji tego traktatu w związku z wejściem Niemiec do Rady Ligi Narodów.

— 0X X0 —

Z profilu.

Między Scyllą a Charybdą.

Lwów, 28 kwietnia.

Wszyscy narzekają wszertz i wdłuż na impotencję obecnego Sejmu. Coraz więcej słyszy się głosów domagających się jego rozwiązania, nawet wiele stronnictw sejmowych oświadczyło się za tem. Niektórzy przewodocy uważają go już za niezdatnego do życia wogóle. Zdawałoby się więc, że ten twór chorujący mimo młodości — na marazm starczy sam położyć wreszcie kres swemu życiu.

Tymczasem znajduje on się biedaka w ciągłej rozterce między „być albo nie być”...

P. P. S. w wydanym manifestie domaga się nowych wyborów z za-

trzymaniem dotychczasowej ordynacji wyborczej, Z. L. N. natomiast chce zmiany ordynacji wyborczej, a opowiada się za trwaniem Sejmu do końca przeznaczonych mu dni żywota.

W niczem tu nie ma punktu styczności: „Rozwiązać” się więc ma ciećdak i zachować ordynację, czy zmienić ordynację i trwać? Czy on wie?

Widzicie z tego wyjście? Zdaje się, że obie strony będą miały rację.

Że będzie trwał i ordynacji nie zmieni!

A kto na tem wyjdzie najgorzej? Boruta.

Przygotowania do międzynarodowej konferencji ekonomicznej.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

Wczoraj odbyło się w Genewie I-sze inauguracyjne posiedzenie Komitetu przygotowawczego do Międzynarodowej Konferencji Ekonomicznej.

Jak wiadomo, projekt zwołania Międzynarodowej Konferencji Ekonomicznej wysunięty został w roku 1925 przez delegację francuską na VI. Ogólnem Zgromadzeniu Ligi Narodów. Po wyczerpującej dyskusji w Komisji II-giej. Zgromadzenie zaleciło Radzie Ligi zbadanie w najkrótszym czasie celowości ukształtowania Komitetu Przygotowawczego, który opierając się na organizacjach technicznych Ligi i Międzynarodowego Biura Pracy, zająłby się przygotowaniem Międzynarodowej Konferencji Ekonomicznej.

W grudniu zeszłego roku Rada Ligi zdecydowała utworzenie takiego technicznego Komitetu Przygotowawczego, złożonego nie z przedstawicieli poszczególnych rządów

lub organizacji, lecz z osób najbardziej wykwalifikowanych tak ze względu na ich zasługi jak i doświadczenie osobiste, występujących w Komitecie w charakterze ekspertów.

Pierwsze posiedzenie Komitetu Przygotowawczego, na które z Polski zaproszony został, w charakterze członka Komitetu, dyrektor departamentu w Ministerstwie przemysłu i handlu, miało na celu nawiązanie kontaktu pomiędzy poszczególnymi członkami Komitetu. Sferę kompetentne przypuszczają, iż Komitet zużyje co najmniej rok na należyte przygotowanie materiału do konferencji.

Rząd Polski interesuje się żywo projektowaną konferencją, w związku z czem, została też wyłoniona specjalna Komisja Międzyministerjalna, która odbyła już szereg posiedzeń pod przewodnictwem wiceministra przemysłu i handlu Franciszka Doleżala.

— 0X X0 —

„Djabelnie głupie”.

Plany niemieckiego pochodu na Polskę.

Lwów, 28 kwietnia.

„Berliner Tagblatt” z dnia 23 b. m. zamieszcza artykuł b. niemieckiego generała piechoty, Bertolda Deimlinga, pod tytułem: „Przeostrogą” — w którym tenże przestrzega przed szaleństwem nacjonalistów niemieckich.

Niedawno temu przywódca przeszenia bojowego „Der Jungdeutscher Orden”, Artur Mahraun, ogłosił w swym piśmie „Der Meister” szczególne o planach radykalno-prawicowych, zawierające następujące rewelacje: (Donosiliśmy już o tem przed tygodniem).

„Ochotnicze wojska niemieckie (Reichswera) byłaby wykluczona) wpadają do Polski i rozbijają w puch armię polską! Z drugiej strony wdzierają się do Polski wojska rosyjskie i podają sobie rękę z niemieckimi. Tym sposobem stwarza się grupę mocarstw wschodnich, — która podejmuje walkę z zachodnimi demokracjami kapitalistycznymi. W tym czasie opróżni się wojskowo Niemcy aż po Łabę. W opróżnionym obszarze wstrzymywać będą pochód Francuzów jedynie tylko drobne oddziały frankfiereurów. — Dopiero nad Łabą napotkają Francuzi na opór potężnych wojsk niemiecko - rosyjskich. Po reorganizacji wojsk rosyjskich rozpocznie się wspólny marsz naprzód ludów wschodnich przeciwko zachodowi”.

General Deimling przypuszcza, że Mahraun, przywódca przeszenia bojowego posiada dowody na to, co mówi.

Następnie analizuje Deimling plan

zniszczenia Polski i nazywa go „djabelnie głupim”. Wprawdzie wypad taki wywołałby pożądany skutek, t. j. wojnę europejską, a tem samem wywołanie upragnionego chaosu powszechnego, byłoby to jednak szaleństwem, gdyż pominałszy już niedocenie armii polskiej a przecenianie bolszewickiej, czynił taki ściągnięty klęski katastrofalne na Rzeszę niemiecką.

Armia Focha powetowała by sobie niemożność wkroczenia przez bramę brandenburską do Berlina już w r. 1918. Mussolini przekroczyłby Brenner, Anglicy wylądowali w krajach bałtyckich, Rosjanie zaś opuściliby w krytycznej chwili awanturników niemieckich. Wynikiem byłby rozbiór Niemiec i postawienie ich pod kuratelę. Całe szczęście — pociesza się Deimling — że plan ten jest niewykonalny z powodu braku wodza.

General Deimling kończy zapewnieniem, że większość narodu niemieckiego chce pokoju i porozumienia.

WZNOWIENIE KOMUNIKACJI LOTNICZEJ WARSZAWA— WIENIEN.

Warszawa, 27. 4. (AW.) Płatowce polskie, pasażerskie, zajmowane przez władze czechosłowackie będą wkrótce oddane Polskiej Linii Lotniczej. Komunikacja na linii Warszawa-Wiedeń przez terytorium czeskie ma być wznowiona przez Aero-

Pod znakiem czasu.

WOJNA Z KWESTARKAMI.

Lwów, 28. kwietnia.

Wojewoda kielecki wydał okólnik, zezwalający na urządzenie zbiórek ulicznych tylko dwa razy do roku i to wyłącznie przez Komitet społeczny, skupiający wszystkie organizacje społeczne, humanitarne i dobroczynne. Przeciw temu zarządzeniu wystąpiło kilka organizacji — w końcu wojewoda cofnął je, gdyż sprawa ta ma być uregulowana przez Ministerstwo rozporządzeniem obowiązującym w całym państwie.

Walka ze zbiórkami ulicznymi, zarządzanymi zresztą na cele godne poparcia, ale zbyt często i w sposób natarczywy — jest wyrazem opinii ogółu. Kwestarki, pobrzękujące na ulicy puszkami, spotykają się z odruchową niechęcią publiczności i nie mogą się zwykłe pochwalić pokaznym efektem finansowym, gdyż samo słowo „zbiórka” budzi jakąś nerwową odrazę. Nie jest to brak zrozumienia celów humanitarnych, na które zbiera się datki, nie jest to nawet skąpstwo, gdyż dziesięcioma groszami można zabezpieczyć się przed wszystkimi atakami kwestarek na cały dzień. Niechęć tę wywołuje tak niepopularna dziś forma zebrania na ulicy, a często i nieufność wobec pojawiających się tu i ówdzie na tem polu nadużyć.

Dobrze zatem, że Rząd chce tę sprawę uregulować. Ograniczy to zapewne nadmiar zbiórek i ujmie je w karby bardziej zorganizowane i zapewniające zaufanie publiczności, a towarzystwa humanitarne obmyślą zapewne jakieś sympatyczniejsze i bardziej owocne sposoby zebrania grosze na pożyteczne cele.

NOWY AMBASADOR FRANCUSKI W WARSZAWIE.

Warszawa. (Tel. wł.). Wczoraj przybył do Warszawy nowozamianowany ambasador Francji, Juliusz Alfred Laroche. Liczył lat 54. W r. 1923 mianowany został dyrektorem spraw publicznych i handlowych.

Rocznica zgonu Juliusza Słowackiego na Montmartrze.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego”).

Paryż, w kwietniu.

W niedzielę 11 bm., stary cmentarz w Montmartre w Paryżu był widownią wzruszającej ceremonii i dorocznej, uroczystej pielgrzynki Polonii paryskiej na grób Juliusza Słowackiego w rocznicę Jego zgonu. W przedudny kwietniowy ranek z inicjatywy towarzystw polskich w Paryżu, zebrała się szczupła niestety tylko garstka rodaków ze sztabami Sokoła i Związku b. Kombatanatów na czele, u bram cmentarnych, skąd w milczącym pochodzie ruszono ku mogile, niosąc wieńce i kwiaty.

Do zebranych zwrócił się z serdecznymi słowami dr. Tad. Nittman,

którego przemówienie podany osobno. W języku francuskim przemówiła następnie zasłużona sekretarka Tow. „Amis de la Pologne”, p. Rosa Bailly, poczem nastąpiła przepięknie wygłoszona deklamacja utworu wieszcząca pt. „Tak mi dopomóż Chryste Panie Boże”, wypowiedziana przez artystkę polską p. Zarzycka. W końcu zebrani wysłuchali dwu utworów Słowackiego: „Grób Agamemnona” i „Testament mój” w francuskim przekładzie, wygłoszonych z patosem i siłą przez aktorkę Komedii Francuskiej M-me Caristie Martelle.

Chór T-wa Miłośników Sceny Polskiej odśpiewał szereg utworów.

Niebywałe we Lwowie widowisko.

Lwów, 28. kwietnia.

W niedzielę 2 maja br. o godzinie 3 po poł. boisko sportowe 14 p. ulanów za rogatką Lyczakowską, oraz okoliczne wzgórza będą widownią zmagania wojsk polsko-rosyjskich. Pięć obrazów sztuki Władysława Anczyca „Kościuszko pod Racławicami” specjalnie przeinscenizowanych przez Eugeniusza Kalinowskiego, zostaną odtworzone ściśle według wzorów historycznych przez oddziały garnizonu lwowskiego (kawalerję, piechotę, artylerię, oddziały sanitarne i t. d.) oraz artystów teatrów lwowskich, jako odtwórców głównych postaci w sztuce. Dowództwo garnizonu lwowskiego oraz reżyserzy teatrów lwowskich w osobach p. p. Józefa Sosnowskiego, Eugeniusza Kalinowskiego i Kazimierza Okornickiego pracują usilnie nad przygotowaniem całości. Budowa specjalnych trybun dla publiczności oraz dworka przeznaczonych na spalenie w obrazie „Rzeź w Kozubowie” postępuje rażno naprzód. Dochód przeznaczony na dar narodowy 3. Maja Towarzystwo Straży Mości polskich

bohaterów, oraz na budowę Domu aktora we Lwowie. Bilety w cenie od 1—3 zł. wcześniej do nabycia w miastowej kasie teatrów miejskich plac Halicki gmach Banku Hipotecznego (Wagony sypialne).

BURZE WE WŁOSZECH.

Rzym. (Tel. wł.). O katastrofalnych burzach donoszą z Włoch. — Wyrządziły one wielkie szkody w Rzymie, Neapolu i Genui.

„Cukier”

wyłączna sprzedaż detaliczna wszelkich gatunków cukru stale po cenach konkurencyjnych.

Sklep: Boimów I.

1417

Czy Marszałek Piłsudski wróci do armji?

Warszawa, 27. 4. (AW.) Z kół zbliżonych do gen. Żeligowskiego oświadczają, iż w razie odmownego załatwienia przez Radę Ministrów wniosku gen. Żeligowskiego o przyjęcie nowego projektu ustawy o organizacji najwyższych władz wojskowych, gen. Żeligowski poda się do dymisji. Koła prawicowe twierdzą, że wniosek ten będzie odrzucony.

Akt oskarżenia przeciw zabójcy śp. Lindego.

Warszawa. (Tel. wł.). Sledztwo w sprawie zabójstwa ś. p. Lindego, zostało już ukończone.

Materiały dochodzenia przekazał już oficer śledczy prokuratorowi, pułk. Karczmarski, który je rozpatrywał i opracował.

Akt oskarżenia jest już ukończony.

Podstawą jego jest art. 453 k. k., który stanowi, iż winny zabójstwa będzie karany ciężkim więzieniem od 5 do 15 lat. Art. 15 przepisów przechodnich do k. k. przewiduje jednak, że za zbrodnię z art. 453 k. k. ma być wyrzeczona kara ciężkiego więzienia terminowego, lub bezterminowego, nie naruszając przepisów ogólnych o okolicznościach łagodzących. W wypadkach wyjątkowych może być jednak orzeczona kara śmierci. Zbrodnia Cmielewskiego może więc być zaliczona do takich wypadków, karanych śmiercią.

Sprawa przekazana wojskowemu sądowi okręgowemu będzie załatwiona w tempie przyspieszonym, poza kolejką. Wobec tego, wejścia na wokandy należy oczekiwać już za parę tygodni.

Aby nie dopuścić do jakichkolwiek incydentów, mających opóźnić sprawę — władze więzienne rozstracają nad Cmielewskim szczególną baczność. Ścisła ta izolacja potrwa do dnia rozprawy sądowej.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego” z 29 4. 26.

JULIUSZ KADEN-BANDROWSKI 8

Sześć Mądrości.

(Czyli ważne zdarzenia życia codziennego).

(Ciąg dalszy).

Dlaczego wolął być doktorem? Straży ogniowej powodziło się coraz lepiej. Ciągłe musiał ktoś dla niej coś robić. Ojciec powtarzał przy tem srogo: Bez żadnego gadania. To trudno. Zaczęło się, jakby nigdy nic. — od orkiestry. Pewnego popołudnia, gdyśmy razem szli na wizytę, mama zatrzymała się nagle koło magistratu. Wskazując oczami okna pierwszego piętra, spytała. Cóż to za straszne dzwinki? Ojciec odpowiedział spokojnie: — Zobaczysz — orkiestra. Brak mi jeszcze tylko hełmów. Mama westchnęła żałośnie. tymczasem wnet okazało się że nie miała racji. W sobotę popołudniu ojciec wrócił nagle skądś i powiedział zaraz w przedpokoiu: — Hełmy są. Tego samego dnia, a już wiosna

była, stał się z powodu tych hełmów cały wypadek. Pierwszy raz w życiu wyszedł z naszego magistratu na miasto Kowalski, — w strażackim kasku.

Widzieliśmy z okna całą gromadę chłopców, którzy lecieli za nim i rzucał kamieniami. Niósł w ręku czarne, lakierowane pudło, jakby do męskiego kapelusza. Gromadka chłopców zatrzymała się przed naszymi sztachetami. Nasz stary wozniwoda, zobaczywszy Kowalskiego w hełmie, splunął, kucharka Filipina roześmiała się na cały głos.

Kowalski — nic, jak mur. Hełm mu zachodził głęboko na czoło, tylko wasy sterczały z pod daszka. My też w pierwszej chwili zaczęliśmy „ryczeć” ze śmiechu.

Na to nadszedł ojciec, w czarnym ubraniu, bo się gdzieś wybierał na miasto:

— Co to za głupie hałas?! — Kazał się każdemu „zająć swoją robotą, patrzeć swego nosa”. otworzył lakierowane pudelko, wyjął hełm, w białej bibułce i przymierzył przed lustrem.

Wyglądał, — jak Sobieski. Mimo to mama strzepnęła rękami z okrzykiem: — Nie będziecież przecież tak chodzili po mieście?!

Ojciec popatrzył na nią, potem podał rękę Kowalskiemu i rzekł: —

Dziękuję. — panie plutonowy.

Kowalski przyłożył rękę do daszka: — Tak jest, panie prezesie. — Za sztachetami znów go obskoczyli chłopcy z wielkim gwizdem. Szedł prosto przed siebie, jakby nic nie słyszał.

Gdy skręcał w ulicę Moniuszki, rzekł Irzek: — To będą — rzymianie...

Nie pomylił się. W następną niedzielę odprawili ogromne nabożeństwo, wystąpił sztandar strażacki, potem przechodził pochód. Cała orkiestra w hełmach. Kapelmistrzem był nasz nauczyciel. Dyrygował złoconą maczugą. Zaraz za nim szedł listonosz Kowalski. Nie niósł żadnej torby z listami, lecz olbrzymi bęben, w który walił bez miłosierdzia.

— Kowalski grzmi aż miło, — powiedział aptekarz do mamy.

Na czele kroczył naturalnie ojciec w czarnym surducie, z kwiatami przy klapie i w hełmie.

Irzek wrzasnął dwa razy — mech żył! rzymianie, — za trzecim razem mama mu nagle zakazała. Mimo ślicznej pogody, uroczystości, pochodu była bardzo niezadowolona. Powiedziała wprost: — Marzę tylko, aby się ten dzień skończył nareszcie.

— Hełm i czarny surdut. — westchnęła, — to okropne.

Na szczęście dzień ten trwał jakby dwa razy dłużej od innych. Wieczorem odbył się znów pochód i uroczyste ćwiczenia, zakończone sztucznym pożarem. Okazało się, że strażacy wybudowali sobie drewnianą wieżę na błoniu przy magistracie. Miała dwa piętra, na każdym cztery okna, w cztery strony świata, z których wypatrywało się ognia.

Po zachodzie słońca, kiedy można już było uważać, że zapanowała noc, wytrysnęły z wieży fajerwerki. Z samego szczytu rakiety, w oknach złote deszcze chińskie i milymki. Oznaczało to pożar.

Z daleka rozległ się głos trąbki, zjadudniły magistrackie bufony. Przed wieżę podjechały z dzwonieniem łanicuchów dwie nowe sikawki mosiężne. Na drugiej jechał Kowalski, wasy mu sterczały z pod hełmu. Nasz nauczyciel był dowódcą, wszyscy mieli topory. Przyskoczyli z różnych stron do wieży, wydawali rozkazy, Kowalski straszliwie srogo, ale wszystkich przechrzycał nasz ojciec, zawoławszy priorytetowym głosem — do pomp!!!

(C. d. n.)

Gal. Kasa Oszczędności we Lwowie.

Lwów, 28 kwietnia.

Jedną z najstarszych i najpoważniejszych instytucji lwowskich „Gal. Kasa oszczędności“ zwołała tegoroczne walne zgromadzenie członków na 29 kwietnia br. o godz. 11 przedpoł.

Z sprawozdania dyirekcji za r. 1925 wyjmujemy następujące ustepy:

Rok 1925 jest dużym krokiem naprzód w historii rozwoju Galic. Kasy Oszczędności we Lwowie w dobie powojennej. Mimo dwukrotnego załamania się złotego w drugiej połowie r. 1925 i mimo ciężkiego przesilenia gospodarczego wkładki nasze w porównaniu z r. 1924 wzrosły niemal czterokrotnie. Objaw to bardzo pocieszający! Świadczy to bowiem z jednej strony o głęboko zakorzenionym zmyśle oszczędności w naszym społeczeństwie, a z drugiej strony o dużym zaufaniu do naszej instytucji. Podtrzymanie i utrwalenie tego zaufania uważamy za jedno z najważniejszych i naczelných naszych zadań i obowiązków.

Wkładki oszczędności wynosiły: z dn. 31. grudnia 1924 zł. 728.526.58 + dol. 19.327.76 = zł. 99.924.51 łącznie zł. 828.451.09 z dniem 31. grudnia 1925 zł. 2.308.219.51 + dol. 124.023.75 = zł. 1.004.592.38 łącznie zł. 3.312.811.89. Tak więc w r. 1925 wkładki oszczędności wzrosły o zł. 2.484.360.80. W powyżej podanej sumie złotych 3.312.811.89 mieszczą się także wkładki podlegające waloryzacji, które na razie zostały przetrzymane według relacji zł. 1 = Mlp. 1.800.000. Po dokonaniu ostatecznej waloryzacji tych wkładek ogólna suma wkładek oszczędności zwiększy się bardzo poważnie.

Przerachowanie tych wkładek jest w toku i powinno być ukończonym do 31 grudnia 1926, zaś od 1 stycznia 1927 powinna się rozpocząć wypłata wkładek już zwaloryzowanych.

Przerachowanie kont wkładkowych zostanie przez nas ukończonym w ciągu najbliższych kilku miesięcy. Natomiast ustalenie wysokości funduszu waloryzacyjnego, t. j. funduszu pokrycia zwaloryzowanych wkładek, przeciągnie się niewątpliwie poza 31 grudnia 1926.

Liczba **książeczek wkładkowych** w obiegu wynosiła 31 grudnia 1924 zł. 103.796, zaś 31 grudnia 1925 zł. 105.914.

Wkładki na rachunek bieżący wynosiły: 31 grudnia 1924 zł. 79.120.92, 31 grudnia 1925 zł. 243.489.83, okazuje się przede wszystkim o zł. 164.368.91.

W ciągu r. 1925 zeskontowaliśmy **wekseli** sztuk 22.931 na złotych 22.295.362.67, wykupiono **wekseli** sztuk 18.743 na zł. 18.233.008.84 tak, iż 31 grudnia 1925 nasz portfel we-

kslowy obejmuje weksle i rymesy w złotych sztuk 3720 na złotych 2.970.855.83, w dolarach sztuk 468 na dol. 128.580 = zł. 1.041.498.—, razem sztuk 4188 na zł. 4.012.353.53.

W dniu 31 grudnia 1924 portfel wekslowy wynosił zł. 1.049.736.73. Tak więc nasz **portfel wekslowy** powiększył się w r. 1925 o złotych 2.962.617.10. Cyfry te świadczą wymownie o tym, że instytucja nasza przychodzi z wydatną pomocą kredytową szerokim kołom społeczeństwa i w ten sposób przyczynia się w miarę sił swoich do złagodzenia ciężkiego przesilenia, jakie od dłuższego czasu przechodzi nasze życie gospodarcze. Mimo bardzo ciężkich warunków gospodarczych **splata zobowiązań wekslowych** odbywała się wcale prawidłowo, tak, iż jedynie kwota zł. 9.259.55 musiała być odpisana jako nieściągalna.

Rachunek strat i zysków za rok 1925 wykazuje ogólny dochód zł. 970.060.57, po potrąceniu wydatków w kwocie zł. 763.081.78, pozostaje jako czysty zysk za rok 1925 zł. 206.978.79.

Stan wierzytelności hipotecznych, t. j. pożyczek hipotecznych, kapitałów procentowych, reszt cen kupna-sprzedaży, oraz pożyczek komunalnych wynosi zł. 4.647.846.69, w porównaniu ze stanem z dnia 31 grudnia 1924, więcej o złotych 530.652.75.

Tytułem rat od pożyczek hipotecznych i doraźnych splat wypowiedzianych kapitałów pożyczkowych wpłynęło w r. 1925 od 1800 stron: na kapitał zł. 57.570.51, na odsetki zł. 198.382.87, na odsetki zwłoki zł. 12.166.99.

Z dniem 31 grudnia 1925 zalegało dłużników: 35 z 4 ratami, 174 z 3 ratami, 126 z 2 ratami, 229 z 1 ratą, razem 564 na 977. Stosunek ten należy uznać za bardzo dobry i pocieszający, tembardziej, że uwzględniając ciężkie położenie ekonomiczne ludności, postępujemy wobec naszych dłużników bardzo względnie.

Prace nad statutem emerytalnym, rozpoczęte w r. 1924, zostały ukończone w r. 1925 i nowy statut uzyskał zatwierdzenie, w konsekwencji czego, funkcjonariusze nasi nie podlegają ubezpieczeniu w Zakładzie pensyjnym, a Galic. Kasa Oszczędności we Lwowie przyjęła gwarancję całym swym majątkiem za należne im świadczenia emerytalne. Gwarancja ta ujawnia się na razie kaucją zł. 1.190.000.—, zahipotekowaną na gmachu Kasy.

Przedmiotem badań jest sprawa powołania do życia przy naszej instytucji **zakładu zastawniczego**, którego statut został już przez Tymczasowy Wydział Samorządowy zatwierdzony.

Dyrekcję Galic. Kasy Oszczędności stanowią pp.: dr. Stanisław Dobiecki, dr. Włodzimierz Mochnacki i prof. dr. Władysław Abraham.

Wskrzeszenie Rady miejsk. w Krakowie.

Warszawa, 27. 4. (AW.) Na skutek protestu władz miejskich w Krakowie, Najwyższy Trybunał Administracyjny **uchylił rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych** w sprawie rozwiązania Rady miejskiej i mianowania komisarza rządowego.

★

Wobec tego orzeczenia Trybunału administracyjnego, rozwiązana Rada miasta Krakowa musi zostać najdalej w **ciągu dni 30** do urzędowania przywrócona.

Tak więc Kraków, najpóźniej za miesiąc odzyska swój samorząd, którego był pozbawiony w **ciągu 22 miesięcy**.

Sprawcami napiętnowanego przez Trybunał administracyjny, jako bezprawie rozwiązania krakowskiej Rady miejskiej byli ósemkowi posłowie **Holeksa i Rymar**.

Przywrócona Rada miasta ma przedewszystkiem za zadanie do-

konać z pośród swoich członków **wyboru prezydenta**.

Według par. 42 statutu miejskiego dokonanie wyboru prezydenta ma nastąpić w **14 dni przed zwołaniem tajnego posiedzenia Rady**.

Wybór prezydenta zatwierdza Prezydent Rzeczypospolitej.

Z chwilą rozwiązania Rady miasta Krakowa w dniu 17 lipca, **Rada liczyła 113 radnych**. Obecnie jednak, wskutek ustąpienia, względnie zgonu 9 radnych — Rada m. składa się z **104 członków**, i ta dokona wyboru prezydenta.

W łonie Rady m. są następujące **ugrupowania polityczne**, a mianowicie kluby: najsilniejszy **mieszkański** (36), **demokratyczny** (16), **socialistyczny** (18), **podgórski** (11), **konserwatywny** (8), **N. P. R.** (1), **chrześcijańsko-demokratyczny** (11), **narodowodemokratyczny** (4), **bezpartyjny** (2) i **żydowskich socialistów** (1).

—OX XO—

Sąd Najwyższy podwyższył karę drowi Gagatkowi.

Lwów, 28 kwietnia.

Wyrokiem okręgowego Sądu karnego z 29 lipca ub. r. uznany został dr. Jan **Gagatek** winnym **zbrodni usiłowanego oszustwa** na szkodę bar. Brunickiego i skazany na **trzy miesiące więzienia**; jednakże skutkiem amnestji, została mu kara oraz skutki zasądzenia darowane.

Wskutek odwołania od tego wyroku, wniesionego zarówno przez skazanego jak i przez prokuratora, odbyła się 13 stycznia b. r. w Sądzie Najwyższym rozprawa odwoławcza, w wyniku której dr. **Gagatkowi podwyższono wymiar kary do 8 miesięcy**, darując mu z mo-

cy amnestji jej połowę, tak, że dr. Gagatka będzie musiał odsiedzieć **jeszcze 4 miesiące**.

Wczoraj nadeszły do lwowskiego Sądu karnego odnośne akta. W bardzo obszernych motywach wyroku, naprowadza Sąd Najwyższy, że oskarżony przedłożeniem sfałszowanego dokumentu w Sądzie cywilnym, dopuścił się **oszustwa**, nie zaś jego usiłowania, jak zawyrokował Sąd I instancji.

Dra **Gagatka** bronił przed Sądem Najwyższym, przewodniczący sejmowej komisji prawniczej poseł dr. **Marek**.

—XOOX—

Sensacyjny proces szpiegowski w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

Dziś rozpoczęła się **sensacyjna rozprawa** przeciw Wincentemu **Iliniczowi** oskarżonemu o działanie szpiegowskie na **rzecz ościennego państwa**. Wraz z nim zasiadają na ławie oskarżonych współnicy Ale-

ksander **Lamsche** i **Maria Skokowska**. Do rozprawy powołano **82 świadków** m. i. pułk. Walerego **Stawka**, **Medarda Downarowicza**, wiceprezesa **Młynarskiego**, posła polskiego w Finlandji p. **Filipowicza** i innych.

SOWIETY CHCĄ ROKOWAĆ ODDZIELNIE Z POLSKĄ.

Berlin, 27. 4. (PAT.) Jedną z towarzyszących Agencji donosi, że rząd sowiecki upoważnił Cziczierina do podjęcia **oddzielnych rokowań z Polską i Francją** w sprawie zawarcia traktatu o **nieutrualności**.

WIELKA BURZA POD WARSZAWĄ.

Warszawa, 27. 4. (AW.) Wczoraj w woj. warszawskim rozpięta się olbrzymia burza, **przerwywając komunikację telef.** w powiecie skierwickim i okolicy, **demolując** w szeregu wsi **urządzenia gospodarcze**, wywracając domy i niszcząc w niektórych gminach **30—40 proc. zasiewów**.

MASOWE ZACZADZENIE.

Warszawa, 27. 4. (AW.) Ubiegłej nocy w domu **noclegowym dla kobiet**, wydarzył się wypadek **masowego zatrucia** czadem, wskutek wadliwej budowy przewodu kominowego. **Z 21 kobiet**, które uległy zaczadzeniu, dwie przewieziono do szpitala w stanie ciężkim.

Próba zdobycia rynku amerykańskiego.

(Telefonem od naszego korespond.)

Warszawa, 27 kwietnia.

Największe fabryki włókiennicze w **Łodzi** wysłały specjalnego delegata do **Południowej Ameryki**, który wyposażony w liczne wzory wyrobów włókienniczych będzie usiłował pozyskać rynek tamtejszy dla produkcji łódzkiej. Raporty gospodarze konsulów polskich w południowej Ameryce wskazują, że **polska produkcja włókiennicza może liczyć na zdobycie amerykańskich rynków**.

MORDOWNIA NA ULICACH KALKUTY.

Kalkuta, 27. 4. (PAT.) „United Press” donosi, że podczas wczorajszych rozruchów zostało **zabitych 12 osób**, a rannych **30**. Policja dała dwie ostre salwy, aby skłonić tłum do rozejścia się. Po południu na przedmieściu Kidder Pore zetknęły się z sobą silne oddziały **Hindusów i mahometan**, a podczas starcia padło **5 osób zabitych** i wiele rannych.

Międzynarodowy kongres leśniczy.

Warszawa. (Tel. wł.) W Rzymie odbędzie się od 27 b. m. do 5 maja międzynarodowy kongres leśniczy. Poprzedzony on będzie **międzynarodową wystawą leśną** w Medjolanie, na którą nadeszły także **ekspozycje polskie**. W kongresie leśniczym biorą udział delegowani przez ministerstwo rolnictwa: dyrektor **Miklaszewski** i referent inż. **Barański** oraz uczestnicy odbywającego się równocześnie w Rzymie zebrań

międzynarodowego instytutu rolnictwa: **Królikowski** i **Szturm**. Delegatem Polski do komitetu wykonawczego kongresu jest prof. Szkoły Gospod. Wiejskiego w Warszawie, inż. **Jedliński**.

OKULISTA

dr. Leon Gruder, ordynuje przy ul. **Romanowicza 7, 2884** od godziny **12-1. 3—5**.

Oryginalny Wiosenny konkurs „KURJERA LWOWSKIEGO“.

Lwów, w kwietniu.

Pragnąc pobudzić drzemiące w mieszkańcach naszego grodu zamiłowanie do zdobienia balkonów i okien mieszkań kwiatami, oraz przyczynić się choćby w małej mierze do nadania miastu naszemu wyglądu europejskiego

rozpisuje niniejszem „Kurier Lwowski“

KONKURS

- 1) na najładniej ozdobione kwiatami okna,
- 2) na najładniej ozdobiony balkon.

Do udziału w konkursie zapraszamy:

II WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW LWOWA !!

Udział mogą wziąć także instytucje prywatne i publiczne, szkoły, urzędy i t. p.

Kto pragnie wziąć udział w tej miłej, a niekosztownej rozrywce,

powinien w najbliższych dniach postarać się o zasadzenie odpowiednich roślin

w skrzynkach lub wazonkach na oknach i balkonach swoich mieszkań.

Sposób uczestniczenia

w konkursie podamy wkrótce, dziś tylko zaznaczamy, że o przyznaniu nagród rozstrzygną sami

CZYTELNICY „KURJERA LWOWSKIEGO“ drogą plebiscytu

NA NAGRODY

które wkrótce szczegółowo ogłosimy, złożą się:

- 1) gotówka,
- 2) dzieła sztuki,
- 3) cenniejsze wydawnictwa,
- 4) cenne kwiaty pokojowe.

Uwaga: W najbliższych dniach podamy firmy, które służyć mogą radą i pomocą w zdobieniu okien i balkonów.

Wydawnictwo „Kurjera Lwowskiego“.

Zgon wielkiej kobiety-reformatorki.

Lwów, 28. kwietnia.

Cały świat kobiecy oddaje dziś pełen czci pokłon paniści świeżo zmarłej przewodniczki i niesurudzonej bojownicy kobiecego ruchu wyzwolenczego: Ellen Key. Urodzona w r. 1849 w Sundholmie w Szwecji jako córka wolnomyslnego polityka, podjęła panna Key w swej wczesnej młodości śmiałą walkę z przesądem, wstęcznictwem i wszystkimi przeżytkami, jakie krępowały wolny rozwój kobiety jako człowieka. Miała odwagę iść przeciw prądowi, rzucić rękawicę zafanemu światu, ścigając na siebie klątwę wszystkich zwolenników starych form i wrogów kobiecej emancypacji

Ellen Key nie uległa się ciskanych jej w twarz niesprawiedliwych zarzutów i przez całe życie prowadziła walkę o społeczne równouprawnienie kobiety, o wyzolenie jej z pod materialnej przewagi mężczyzny o prawo do dziecka, odrzucając przeżyte formułki, oparte na hipokryzji i pozorach, bronila Ellen Key w swych dziełach istotnej moralności i uzdrowienia stosunków społecznych przez oparcie związku małżeńskiego na miłości, a bytu kobiety na własnych, usamodzielnionych siłach. Wyrazem tych poglądów są jej dzieła: „Miłość a małżeństwo“, „Stulecie dziecka“, „Trwonienie sił kobiecych“, „Miłość i etyka“, „Indywidualność“, „Matka i dziecko“ i t. d.

W broniącej zawzięcie przez wsteczników twierdzy starych pojęć czas i wojna uczyniły poważny wyłom. Ellen Key przestała być uważana za gorszytelkę młodzieży i propagatorkę niebezpiecznych hałasów, a myśli jej zaczęły wydawać zdrowy owoc w postaci równouprawnienia zawodowego kobiet, ochrony matek, opieki nad dziećmi nieślubnym, walki z prostytutką i t. d.

W chwili śmierci 77 letniej reformatorki niektóre jej ideały nie sta-

nowią już rewolucji w pojęciach społecznych, inne nawet przybliżyły nieco z biegiem lat. Jednakże postać Ellen Key pozostała jedną z najwybitniejszych indywidualności kobiecych w Europie, a dzieła jej, pisane z wielką kulturą literacką, pełne i darem przekonywania należą do znakomitych twórców ludzkiego ducha.

Bojkot piwa w Wiedniu.

Wiedeń, (Tel. wł.)

Bojkot piwa rozpoczął się w restauracjach i szynkach wiedeńskich w poniedziałek 26. bm. Przeciw podwyżce piwa, dokonanej przez browary austriackie wystąpiło przeszło 4000 restauratorów, szynkarzy, kawiarni i hotelarzy we Wiedniu. Od 26. bm. w lokalach wiedeńskich nie sprzedają piwa — konsumenci piwa piją wino i wodę sodową. Ciekawa rzecz, kto przetrzyma czy restauratorzy wina z piwoszami — czy też właściciele browarów?

Okruchy.

KALAMBURY AKTUALNE.

Nie przezywam, z ust czyniac swych brzyd-
[kie naczynie,
gdy zasługa polega na myśli! na czynia!,
lecz wiem, że ludzi czynu (niech mnie
wyzwają lenie!)
nie ma „Stronnictwo chłopskie“ ani „Wy-
[zwolenie“,
ni takich, którzy mają szersze horyzonty.
Jak źle czynisz, szukając, gdys sam chory,
[zon, ty,
miast zażywać z apteki dobrych leków pro-
[gram,
tak, nim działa polityk, ma mieć zdrowy
[program,
jak w aptece nie dadzą ci za „durno“ waty,
tak nie wskóra polityk, gdy za durnowaty,
czy w tym jest czyli owym stronnictwa
[odfamię.
Zamiast szkodę naprawić, zawsze coś od-
[famie,
bo tak tyka niezgrabnie, gdy się czego
[dotknie,
a, gdy taktyka kiepska, polityk się potknie.
Zeter.

O los woźnych skarbowych.

Lwów, 28 kwietnia.

Więc niższych funkcjonariuszów lwowskiej Izby skarbowej odbył się we Lwowie onegdaj. Prezes Związku, p. Wesolowski, w referacie swoim twierdził, że już obecnie liczba odnośnych funkcjonariuszy jest za małą i że pracują po 12 godzin dziennie. Zamierzona jest redukcja dalsza z 120 na 60 funkcjonariuszy. Zaprotestował też przeciw używaniu woźnych skarbowych do robót, nie wchodzących w zakres ich obowiązków. W uchwalonych po dys-

kusji rezolucjach zebrani stwierdzili, że dalsza redukcja jest niedopuszczalna i oświadczyli się przeciw redukcji mechanicznej, stosowanej wyłącznie do najniższych 3 grup płac. Wreszcie domagali się wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z 4 listopada 1925 przez zaliczenie niższych funkcjonariuszy skarbowych do właściwych grup płac z ważnością od 1 stycznia 1926.

Zapisujcie się do Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego“ z 29. 4. 1926

List z Paryża.

(Korespondencja „Kurjera Lwów.“)

Paryż, w kwietniu.

Już po raz trzeci biorę tu udział w święceniu rocznicy śmierci Julia Słowackiego. Ale dopiero teraz zrozumiałam, że ten grób był niegdyś dla emigrantów symbolem wszystkich kochanych grobów. I zrozumiałam jeszcze, że małe paryskie mieszkanko na ulicy Pontifilieu stało się „gniazdem na skałach orlich“ dla tego, kto — mogąc wybrać — wybrał zamiast domu — tułaczkę.

Wszelkie obchodzenie rocznic jest do to, żebyśmy sobie jasno uświadomili, iż — umarli żyją. Tylko przez chwilę zapomnieliśmy o nich, jak pogrążeni w sprawach codziennych często i o żyjących zapominamy. Że Słowacki istnieje, żywy i wiecznie młody, czuję to dobrze po sobie. Gdy zbliża się dzień Jego, budzi się we mnie pragnienie czytania dzieł poety, obcowania z Jego duchem, tęsknota tak mocna i nieprzeparta, jak wiosenna tęsknota za kimś, kogo się już nigdy nie zobaczy...

To też szłam na cmentarz, jak w gości, w odwiedzinę. I aż się zdziwiłam, że do niego mówią, nie on przemawia...

Banalny pomnik kadzidłanym dymem owiały słowa mowców, ukłosała go raz jeszcze melodia pieśni pogrzebanych, zasypały kwiaty... Kocham kwiaty tak bardzo, że nie załamuję ich, gdy mrą na kamieniu mogiłym...

Zwykle, że wzglądów praktycznych obchód rocznicy śmierci Słowackiego przenosi się na najbliższą niedzielę. W tym roku przypadła ona w pierwszy dzień Wielkanocy. Przesunieto ją jednak na 11-sy kwietnia. Widocznie komitet, składający się ze wszystkich polskich stowarzyszeń w Paryżu — nie wierzył, by „siła fatalna“ poety mogła być silniejszą od towarzyskich tradycji i aby w dniu tym mógł on... „zjadaczy chleba“ choć na chwilę w „amioły zamienić“.

W roku bieżącym upływa 300 lat, jak światło dzienne ujrzała markiza de Sevigné, która tem się tylko odznaczała, że gromadziła wokoło siebie wielkich ludzi i pisywała listy — przeważnie do córki. Nic, tylko listy. Zapewne gdzieś indziej tego by tak wysoko nie oceniano, jak we Francji. Tu każdy umie pisać i lubi pisać. Korespondencja jest dalszym ciągiem stosunków towarzyskich, czy handlowych. A my nie umiemy i nie lubimy pisać listów. Listy „walają się“ nie odpisane, w końcu gubią, a z nimi ginie jakaś miła znajomość, lub nawet nieraz do-

bry interes. Niedawno pan Władysław Mickiewicz tak mi mówił o pisaniu listów: „Czego od Francuzów winniśmy się uczyć, to sztuki epistolarskiej. Odpisz zaraz, a oszczędzisz sobie czas na szukanie, pamiętanie i drugie czytanie“.

Pani de Sevigné jest jedną z postaci, wszystkim we Francji znaną. To też wszyscy w obchodzie jej biorą udział. Śliczny salon de Thé, noszący jej imię, wskrzesza tradycje 17-go wieku przysmakami z tej epoki, w jednym „Music-Hallu“ wystawiono rewję... „U Markizy“. Obok pani domu, już we wdowieńskich szatach i jej córki, rubensowskiej piękności z portretu Mignard'a, występują ówczesne modne damy, a więc panna de Montespan, kochanka króla — słońca, Ninon de Lenclos, w 80 roku uwodzająca młodzieńców, panna de Fontanges, o której wieki pamiętały, bo wprowadziła modę „fontazjów“, a dalej La Fontaine, bajkami przemawiający, Boileau, — który dał reguły poezji, dotąd niektórych obowiązujące, Fonquet, — świetny finansista, bo w owe czasy rozdzielił się ludzie z głową ministra skarbu...

Pani de Sevigné poświęcono obecnie wiele i bardzo pięknych wydawnictw, specjalnie ją jednak uczciło muzeum miejskie, zajmujące Hotel Canovalet, w którym ona niegdyś mieszkała. W pokojkach, peł-

nych jeszcze śladów dawnej świetności, zgromadzono pamiątki, rozprószone dotąd po całym kraju. Cała galerja portretów markizy, drobniutki, do niej należące, przybory toaletowe wielkiej damy i przybory do pisania wielkiej pisarki, wydanie jej listów i autografy tychże listów. Wielkie arkusze pokryte są śmiechem, energicznym piśmem, złożone w ten sposób, że tworzą rodzaj koperty, owiązane jeszcze wstążeczką i opieczetowane lalkiem. Niecierpliwą, ciekawą i kochającą ręką córki nieraz zbyt szybko zrywała pieczęcie...

Miałam dziś jeszcze wiele ciekawych rzeczy napisać: o tem, że wkrótce już nie będzie można sztucznych pereł od prawdziwych odróżnić, że Larousse wydaje wielką encyklopedię gospodarstwa domowego, którą, gdy kto kupi, na zaw sze się uszczęśliwi, że krąży doskonały, aktualny dowcip o rozmowie ministra Skrzyńskiego w Genewie z pewną damą i wiele, wiele jeszcze innych rzeczy. Zapisalam to sobie wszystko, porządnie, na karteczkach, ale karteczki te gdzieś mi się na biurku zawieruszyły. A niestety, nie mam, jak pani Colette, służącą Plauliny, która by mi porządkowała manuskrypty. Wobec tego już kończę — bez tych ciekawych wiadomości...

Aurelja Wyleżyńska.

Walne Zebranie Polskiego Towarzystwa Politechnicznego.

Lwów, 28 kwietnia.

Dnia 14 bm. odbyło się doroczne walne zebranie Polskiego Towarzystwa Politechnicznego przy licznych udziałach członków. Prezes inż. Stanisław Rybicki zagaił zebranie, zdając sprawę z działalności Towarzystwa w 48 roku jego istnienia. Na wstępie omówił stosunki gospodarcze i polityczne i wskazał na ujemny wpływ ogólnego położenia na pracę w Towarzystwie.

Towarzystwo przeprowadziło w ub. roku ankietę w sprawie normalizacji wyrobów drzewnych, wydało opinię o projekcie ustawy przemysłowej i budowlanej, przedłożyło Rządowi wnioski na uregulowanie czasu pracy w przemyśle budowlanym oraz szereg memoriałów w sprawie organizacji Urzędów technicznych.

W Towarzystwie ogłoszono 34 odczytów na najróżniejsze tematy z wszystkich dziedzin techniki, gospodarstwa krajowego itp. Współpraca Towarzystwa ze Związkiem Polskich Zrzeszeń Technicznych, skupiająca wszystkie Towarzystwa Techniczne w Polsce, a za ich pośrednictwem około 5.000 inżynierów, była bardzo ścisłą i owocną i przyczyniła się do wyjaśnienia szeregu ważnych kwestji z dziedziny szkolnictwa, pracy zawodowej inżyniera itp.

Obecnie na pierwszym miejscu w programie prac Związku jest „Gospodarne pracowanie“, pod którym się rozumie organizacja przemysłu i rolnictwa w celu obniżenia kosztów produkcji.

W roku 1927 będzie obchodzić Towarzystwo Politechniczne 50-letni jubileusz swego istnienia. W czasie jubileuszu odbędzie się we Lwowie II Ogólny Zjazd Techników polskich, którego głównym przedmiotem obrad będzie „Gospodarne pracowanie przemysłu i rolnictwa“.

Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania wydziału i udzieleniu absolutorium, wybrano nowy wydział na rok 1926, którego skład jest następujący: Prezes inż. Stanisław Rybicki; Wiceprezesi: inż. Fryderyk Blum i prof. Otto Nadolski; Członkowie wydziału: inż. Brańko Emil, inż. Bronarski Edward, inż. Broniewski Alfred, inż. Drexler Aleksander, inż. Dutczyński Kazimierz, inż. Gajczak Tadeusz, prof. dr. Huber Maksymilian, inż. Jaskólski Józef, inż. Kozłowski Stanisław, prof. Krzyżkowski Dionizy, prof. dr. Matakiewicz Maksymilian, inż. Mazur Michał, inż. Południowski Franciszek, inż. Roniewicz Włodzisław, inż. Sadel Wojciech, prof. Ziipser Kazimierz.

Kurjer filmowy.

KOCHANEK WŁASNEJ ŻONY. (Kino „Apollo“).

Struktura dramatu oparta jest na dwóch nieprawdopodobieństwach; pierwszym jest fakt, że zazdrośny mąż, gra z powodzeniem rolę kochanka swej żony (w dodatku przez nią niepoznany), drugim natomiast, że ten trzeci, — którego nie brak nigdy w żadnym szanującym się małżeństwie XX wieku. — popularnie zwany przyjacielem domu, jest — o dziwo — prawdziwym i bezinteresownym, opiekuńczym duchem kochającej się parzy małżeńskiej.

Marji Corda przypadła w tym wypadku rola dość umiarkowana i musi swój temperament trzymać na łańcuchu.

Abel, znany nam z tytułowej roli w **Bigamii**, filmie — stworzonym na podstawie powieści Dostojewskiego p. t. „Żywy trup“, stworzył w obrazie obecnym dobry typ miotanego zazdrością męża, do czego tragiczna maska jego twarzy specjalnie się nadaje.

Parokrotna charakterystyka i ekskursje między łóżką a garderobą mają charakter zbyt operetkowy i naciągany.

Kopla czysta.

MIŁOŚĆ, KTÓRA UMRZEĆ MUSI... (Kino „Palace“).

„Ufa“ „Ufa“ i jeszcze raz „Ufa“. Wytwórnia berlińska niedarmo cieszy się tak okrzykaną sławą. To, co wychodzi bowiem z „U-

fy“, jest skończonym arcydziełem w każdym calu długości taśmy i najbardziej wymagający widz nie ma nic do zarzucenia obrazom, maszynym stemplami „Ufy“.

Akcja zwiarta, założenie niezmiernie sensacyjne, każdy akt kończy się silnie podkreślonym epizodem nieprzeciętnie zresztą wyrobionego scenarjusza.

Grze artystów trzeba poświęcić dużo słów, wystarczy jednak tylko powiedzieć, że **Lucy Dora** nie zespółiła w tej kreacji demoniczny typ zmysłowej **Ly'i de Putti** wdzięczną sylwetką przemilęj **Marji Corda**.

Przepytywania planistów, cudne zdjęcia z Rzymu i Kampanii, składają się na spotęgowanie prawdziwej dozy przyjemności, przy oglądaniu tego emocjonującego obrazu. Obraz czysty, zdjęcia ostre.

Niesłuszne skargi przemysłowców.

Warszawa, (Tel. wł.) Ministerstwo Skarbu na podstawie zebranego dotychczas materiału za pośrednictwem odnośnych urzędów podatkowych w kwestji zbadania faktycznych kosztów produkcji — przyszło do przekonania, że **przemysł niesłusznie dopatruje się zbyt wysokich kosztów produkcji w świadczeniach socjalnych**.

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Jak wykryto organizację szpiegowską w Wilnie.

Warszawa. (Tel. wł.)

Śledztwo, prowadzone w sprawie wykrycia w Wilnie i Warszawie biura szpiegowskiego, rozwarło przed nami tainiki i labirynty wielkiej afery szpiegowskiej.

Dusza, organizatorem i kierownikiem całego „biura szpiegowskiego“ był, nie jak uprzednio przypuszczano, Turno - Sławiński, ale b. komendant policji konnej w Wilnie, **Kozieli - Poklewski**, b. żandarm służby carskiej.

Do Kozieli - Poklewskiego, który zamieszkał w Wilnie w hotelu „Italia“, schodziły się różne męty społeczne. W tym czasie jeździł kilkakrotnie do Warszawy, gdzie — jak ustalono — za pośrednictwem misji sowieckiej wciągnął się do wywiadu sowieckiego. Za te pieniądze założył w Wilnie przy ul. Trockiej l. 3, sklep komisowy, w którym, z zasady, nigdy nie było żadnych towarów, natomiast moc zawsze wszelkiego rodzaju podejrzanych osobników radziło w kącie nad tajemniczymi planami. Istnieją pewne poszlaki, że Kozieli - Poklewski wszedł w ścisły kontakt z mińskiem G. P. U. i kierownictwem bandy dywersyjnych i miał organizować napad na miasteczko Raków.

Do tej organizacji wciągnął Turno - Sławińskiego, człowieka o równie niskich instynktach, jakkolwiek równie energicznego i zdolnego. Turno - Sławiński znał dokładnie „teren litewski“.

Trzeci kompan, wciągnięty już później, **Weryho - Darowski**, potrzebny był dwóm poprzednim, jako człowiek, mający **nieograniczone stosunki** w sferach agentów w handlowych najróżniejszych branż.

Plan Kozieli - Poklewskiego był śmiały i groźny: Dać się poznać ościennym państwom jako doskonale prosperujące biuro szpiegowskie

i zebrać przy tej okazji znaczną ilość gotówki.

W toku pertraktacji z różnymi agentami ościennych państw, miał się rzekomo podjąć Kozieli - Poklewski wysadzenia w powietrze prochowni warszawskiej cytadeli.

Wreszcie nadszedł krytyczny moment, dnia 7 b. m. W skromnym hoteliku, przy ul. Ostrobramskiej, zasiedli czterech ludzi. Byli to Weryho - Darowski i jego pośrednik, pośrednik „kupca“ i sam „kupiec“, agent wywiadu sowieckiego (nie jak sądzono dotąd — litewskiego.)

— A Turno - Sławiński — Ten czekał w cukierni Sztrala na... dolary. Wielką bowiem sumę „zakroił“ Weryho - Darowski za swój „towar“, a pośrednicy chcieli dać mniej. Targ był zażarty, ale dobiegał już końca.

Nagle — otworzyły się drzwi i z wyciągniętym w reku rewolwrem, ukazała się postać wywiadowcy policji politycznej.

„Ręce do góry!“

(Pierwszy skoczył po policję mundurową numerowy hotelu, poczem zabrano „ptaszków“ od razu na Łukiszki.

Afera zlikwidowana została w samym zarodku.

Samobójstwo policjanta z tęsknoty. Łódź. (Tel. wł.)

Do kancelarii szpitala w Częstochowie przybył onegdaj policjant **Smoleński** i zażądał widzenia się z jedną z pacjentek. Odmówiono mu. Wówczas podszedł do telefonu i zawiadomił komisariat policji, że w tej chwili odbiera sobie życie — poczem zastrzelił się. Chora kobieta, z którą pragnął się zobaczyć, — była narzeczoną Smoleńskiego. Samobójstwo popełnił z tęsknoty za nią.

Uchwały pacyfistów polskich i niemieckich w Warszawie.

Warszawa, w kwietniu.

Zebrana w dniach 17 i 18 kwietnia 1926 r. w Warszawie delegacja polskiego Towarzystwa przyjaciół pokoju, oraz niemieckiego Towarzystwa pokoju i niemieckiej Ligi praw człowieka, uchwaliły, iż stosownie do 3 punktu powziętej w Gdańsku w dniu 25 października 1925 r. decyzji, ustanawia się stałą polsko-niemiecką komisję, złożoną z 6 członków Polaków i 6 Niemców.

Jako najbliższy program prac komisji, konferencja uchwaliła następujące punkty:

1. Prace odnoszą się do obrony praw mniejszości, a mianowicie:
2. Zorganizowanie odczytów porozumiewawczych w dziedzinach pogranicznych obydwóch państw.
3. Organizacja kongresów polsko-niemieckich.
4. Czuwanie nad pracą, oraz wywieranie możliwego wpływu na jej kierunek w pomienionej dziedzinie.
5. Badanie ksiązek szkolnych po obu stronach, prostowanie błędów geograficznych i historycznych.
6. Oddziaływanie na rządy i parlamenty za pomocą przedłożeń, na piśmie i słowie.

Pozatem na wniosek delegatów niemieckich uchwalono wyrazić ubolewanie z powodu trwającej od dwóch lat blisko wojny ekonomicznej pomiędzy Polską a Niemcami, oraz protest przeciwko stawianiu przez nich stanu niemieckich wniosków w rodzaju przedłużenia pertraktacji w oczekiwaniu, iż rząd polski zmieni. Również na wniosek delegatów niemieckich uchwalono, iż rząd niemiecki winien uznać możliwość zobowiązań ubezpieczeniowych dla emigrantów z Polski, jak to czyni względem emigrantów z Danji i innych krajów.

Kurjer literacki.

„Badacz“ to tytuł nowej powieści przebywającego we Włoszech, **M. Gorkija**, którego ostatnia dotychczas książka jest „Przedsiębiorstwo Artamanowych“.

W „języku“ Esperanto ukazało się niedawno już 3-cie wyd. „Farona“ **B. Prusa**. Esperantyści zapowiadają nadto rychłe ukazanie się „Chłopów“ **Reymonta**.

„Rybat“, wędrowny teatr **St. Wysockiej**, wróciwszy z objazdu kilkunastu miast na Kresach wschodnich, wyrusza ob. z „Balladyna“ i „Starym kawalerem“ **Korzeniowskiego** na Pomorze.

Z kraju.

× 16.855 spółdzielni istnieje w Polsce.

× Spadek 600.000 dolarów uszczęśliwił kupca, Szlome Goldberga.

× „Goniec Krakowski“ przestał wczoraj wychodzić. — Był to organ Związku Ludowo-Narodowego.

× Włoski Instytut Międzyuniwersytecki podaje do wiadomości za pośrednictwem Polskiej Komisji Współpracy intelektualnej, że organizuje w okresie od końca kwietnia do października rb. szereg wykładów o kulturze, historii, sztuce, archeologii, filozofji i muzyce włoskiej. Wykłady odbywać się będą w Rzymie, Neapolu, Wenecji, Florencji, Palermo i Siennie. Opłata za kurs kursów korzystają z 50% ulg wizerachy oraz 30% kolejowych na terytorium Włoch przez cały czas trwania kursu, pozatem mają bezpłatny wstęp do wszelkich muzeów i galerji sztuk. Bliższych informacji udziela Polska komisja współpracy intelektualnej — lokal Kasy im. Mianowskiego (Pałac Sztaszica) w godz. 10—1 up.

OD ADMINISTRACJI

Czas odnowić prenumeratę

na MAJ

ZALĄCZONYMI PRZEKAZANI POCZTOWYMI

Począwszy od następnego miesiąca
załączać będziemy stałe czeki P. K. O.

Kto obejmie ster rządów?

Rokowania z klubami lewicy zawiodły na razie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

Sytuacja rządu nie uległa w dniu dzisiejszym zmianie. Jak już donosiliśmy premier p. Skrzyński wnieśliśmy dymisję w dniu 4 maja br. Próby nawiązania rokowań z przedstawicielami klubów lewicowych nie dały narazie wyniku. Prowadzone są jedynie luźne rozmowy na temat

składu przyszłego rządu. Mówi się o ewentualnym ponownym wstąpieniu P. P. S. do koalicji. Inne koncepcje wysuwają pos. Witosa na premiera przyszłego rządu, czemu się energicznie sprzeciwia N. P. R. W każdym razie przed 1 maja nie należy się spodziewać zasadniczych zmian w sytuacji rządu.

Monarchista kandydatem na ministra skarbu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

W pewnych kołach sejmowych mówią, że w razie ustąpienia obecnego rządu p. Prezydentowi Rzeczypospolitej zostałaby zaproponowana kandydatura pos. Michalskiego na ministra skarbu. Trudno jednak aby kandydatura ta znalazła

poparcie ze strony p. Prezydenta RP, gdyż p. Prezydent jako najwyższy przedstawiciel ustroju demokratycznego Państwa, nie zechce podpisać nominacji p. Michalskiego tak silnie zaangażowanego na terenie monarchistycznych programów.

Treść układu niemiecko-sowieckiego.

Berlin, 27. 4. PAT.) Traktat zawarty między Niemcami a Rosją, brzmi następująco:

Art. 1. Podstawą stosunku między Niemcami a Unją sowiecką pozostaje traktat w Rapallo. Rządy niemiecki i sowiecki pozostają w kontakcie przyjaznym celem porozumienia się we wszystkich sprawach dotyczących interesów politycznych i gospodarczych.

Art. 2. Jeżeli jedna ze stron, zawierających niniejszy traktat, zostanie mimo pokojowego zachowania się przez trzecie mocarstwo zaangażowana, druga strona kontraktująca będzie przestrzegała neutralności przez czas trwania konfliktu.

Art. 3. Na wypadek konfliktu w rodzaju wymienionego w art. 2, lub też, gdyby w czasie, gdy żadna ze stron podpisujących traktat nie będzie włączona w zawieranie wo-

jenne między trzecimi mocarstwami została zawarta koalicja z zamiarem przeprowadzenia bojkotu gospodarczego lub finansowego przeciw jednemu z kontrahentów, obowiązują się druga strona nie przystępować do takiej koalicji.

Art. 4. Traktat ten ma być ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Berlinie.

Traktat wchodzi w życie po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i obowiązuje przez przeciąg 5 lat.

UZNANIE DLA RZADU NIEMIECKIEGO.

Warszawa, 27 kwietnia.

Cała prasa niemiecka bez różnicy zasad partyjnych, podnosi jednomyślnie wysoką wartość zawartego układu niemiecko-sowieckiego, oraz wyraża uznanie rządowi za dokonanie tego dzieła.

Z SALI SĄDOWEJ.

Proces „Botwinowców“.

Czternasty dzień rozprawy.

Lwów, 28 kwietnia.

Wczorajszy dzień rozprawy poświęcony był wywodom obrony. Kolejke mowców rozpoczął adw. dr. Głuszkiewicz. Mowca obracał się w ramach ściśle rzeczowych, wykazując nikłość czynionych klientom tego zarzutów.

Po przerwie wygłosił dłuższe przemówienie adw. dr. Einągler zbijając zarzuty oskarżenia.

Przemówienie dra Aksera zajęło całą rozprawę popołudniową.

Z trudnego zadania obrony osk. Umschweifa wywiązał się mowca

w sposób nieszablonowy, operując argumentacją uczuciową i prawniczą.

O stabilizację franka francuskiego. Rząd francuski opracowuje plan, mający na celu stabilizację franka wedle wzoru belgijskiego po kursie 150 fr. za 1 funt angielski.

Czytajcie

„KURJERA LWOWSKIEGO“

Program skarbowy min. Zdziechowskiego

Deficyt wynosi 260 milj. zł.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

Minister skarbu p. Zdziechowski wygłosił dziś na posiedzeniu komisji budżetowej swój program skarbowy. W przemówieniu podkreślił, że będzie dążył do zrównowżenia budżetu, co się da osiągnąć przy pomocy puszczenia w obieg bilonu na 80 milionów zł. Obecnie daje się zauważyć stopniowa poprawa sytuacji gospodarczej Państwa, co jest dowodem, że koalicja spełnia swe zadanie w tym kierunku. Równowaga budżetu da się osiągnąć począwszy od 1 lipca. Drożyzna w kraju nie wzrasta, co jest również zasługą koalicji. Następnie przedstawił p. Zdziechowski szereg projektów na przyszłość.

Pos. Diamand w odpowiedzi wska-

zał, że wygłoszony przez p. Zdziechowskiego program jest zupełnie nie na miejscu, gdyż tak skarb jak i rząd znajdują się w stanie prowizorium.

Warszawa, 27. 4. (PAT.) Sejmowa komisja budżetowa, przystąpiła do obrad nad projektem ustawy o Prowizorium budżetowym na maj i czerwiec b. r. Poza porządkiem dziennym zabrał głos min. skarbu Zdziechowski, który powiedział m. i. co następuje:

Co do wniesionych prowizorjów na maj i czerwiec, mogę wyrazić nadzieję, że jeżeli będzie przyjęta ustawa o równowadze budżetowej, to będzie to ostatnie prowizorium, wykazujące deficyt.

Jak usunąć deficyt?

Ustawa o środkach równowagi budżetowej.

Co do wysokości deficytu minister stwierdza, że całkowity deficyt, preliminowany początkowo na 202 milionów zł., wzrosł do 260 milionów zł.

Omawiając sposoby usunięcia deficytu, minister oświadcza, że w zakresie oszczędności ustawa przewiduje, iż do czerwca 1927 nie wolno będzie nikogo przyjmować do służby państwowej. Proponuje się zmniejszenie wydatków na renty i emerytury o 15 milionów; zmniejszenie wydatków w min. spraw wewn. o 5 milj. zł., w min. skarbu o 2 milj. zł., w min. kolei o 20 milj. zł., wreszcie wydatków na wojsko o dalszych 23 milj. zł. Budżet wojska wynosi 563 miliony. Granica dla budżetu wojska ustanowiona będzie na 540 milj. zł. Proponujemy też powiększenie wszystkich opłat na rzecz skarbu, z wyjątkiem podatku majątkowego o 10%.

Dalej proponuje się upoważnienie ministra skarbu do przeprowadzenia i ustalenia zmian w cenach spirytu-

su. W zakresie innych źródeł przewidziane jest opodatkowanie maki o wysokim przemiale. Dalej proponowane jest opodatkowanie przyrzędów do oświetlenia.

Strona oszczędności powinna dać 73 miliony. Dodawszy do tego dochodu 195 milionów, otrzymujemy się 268 milionów, które pokrywają deficyt budżetowy.

Od dnia 1 lipca b. r. będzie można zacząć okres równowagi budżetowej.

Co do napływu kapitału zagranicznego, proponuję w zakresie budżetu oprzeć się na własnych wysiłkach, a w gospodarstwie wysiłki te należy poprzeć przez dopływ kapitału zagranicznego, któremu trzeba dać odpowiednią gwarancję.

Kończąc, zaznacza: Jeżeli dziś nie stworzymy warunków stabilizacji dla tego lub innego planu finansowego, niema mowy o stabilizacji waluty, ani o opamianiu obecnego kryzysu gospodarczego.

Uwaga na rokowania sowieckie z państwami bałtyckimi.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 27 kwietnia.

Dziś udał się w podróż do stolic państw bałtyckich Rygi, Tallinu i Helsingforsu, naczelnik wydziału wschodniego w M. S. Z. p. Stan. Jankowski, który przeprowadzi z

posłami polskimi przy tych rządach szereg konferencji na temat rokowań rządu sowieckiego z państwami bałtyckimi celem zawarcia traktatu gwarancyjnego.

Likwidowanie organizacyj wywrotowych we Lwowie.

Policja otrzymała „bomby łzawiące“ i maski przeciwgazowe.

Lwów, 28 kwietnia.

Onegdaj w obszernej notatce omawialiśmy akcję komunistów w związku z dniem 1 maja, oraz akcję policji.

Informują nas w tej sprawie, że rewizje trwają w dalszym ciągu i należy spodziewać się rychłego i pomyślnego zakończenia ofensywy naszej policji. Prócz rewizji, u poszczególnych działaczy komunistycznych została przeprowadzona rewizja w drukarni „Nowoczesnej“ (Pańska 21), gdzie nałożono areszt na drukujące się tam pismo komunistyczne „Świt“ i przytrzymało redaktora Wasyła Bobińskiego, brata jego Jana oraz kilku współpra-

cowników. Po przeprowadzonych dochodzeniach areszt odwołano, zaś aresztowanych wypuszczono na wolną stopę.

Jednocześnie opieczętowano redakcję tygodnika „Die Woche“ i aresztowano odpowiedzialnego redaktora Eljasza Finkla.

Dochodzenia policyjne trwają w dalszym ciągu w ścisłym porozumieniu z Prokuraturą.

Informują nas, że w dniu 1 maja policja nie dopuści do żadnych demonstracji. Onegdaj nadszedł dla lwowskiej policji transport masek przeciwgazowych oraz bomby z gazem łzawiącym.

CZY ODGADNIECIE?

nie loterja

nie podział

Z=A=N=O=P=N
B=L=I=N=L=U
L=N=O=W=I

Tak drogie i pożądane w dzisiejszym czasie kamgarny na ubrania i kostjomy damskie, bieliznę damską i pościelową, gotowe ubrania i płaszcze męskie i damskie, kołdry watowe, zegarki złote, damskie i męskie, aparaty fotograficzne i inne wartościowe przedmioty, możecie u nas otrzymać zupełnie bezpłatnie.

Niema żadnego ryzyka. Niepowodzenie wykluczone. Prosimy nadesłać nam prawidłowe rozwiązanie obok umieszczonego zadania, liery należy ułożyć w szereg które oznaczają trzy miasta polskie. Wraz z zadaniem prosimy w liście podać dokładny adres oraz załączyć znaczki pocztowe na 30 gr. na co otrzyma W. P. szczegółowy prospekt i niespodziankę 1746

Posiadamy dużo listów dziękczynnych.
Przedsiębiorstwo Handlowe „RECORD” kędz 6. Skrzynka pocztowa Nr 178.

Czechosłowackie Państwowe Kąpiele Radowe St. Jachymów

koło Karlsbadu

Światowe radioaktywne ciepłe źródło.

ŁAZIENKI-PAWINON do oświetlania PROMIENIAMI RADU.

RADIUM - PALACE - HOTEL

z własnym oddziałem kąpeli radowych. HOTEL „MIRACLE” (Dependance).

350 pokoi. Najmodniejszy komfort.

Najlepsze wyniki przy chorobach:

nerwowych i mleczka paciierzowego, również leczy się Ischias, Neurastenię, Reumatyzm, Astmę, osłabienie organizmów i t. p.

Romantyczne górskie okolice. Dwa razy dziennie autobusowe połączenie z Karlsbadem. Po obiedzie i wieczorem koncerta. Five o'clock. Tańce. 1678

Otwarty przez cały rok. Główny sezon od 1 maja.

Informacji udziela:

Zarząd państwowych kąpeli lub
J. URBAN, RADIUM-PALACE-HOTEL. St. JOACHIMSTAL k. Karlsbadu.

JOHANNISBAD (Czechosłowacja).

Gastein w Górach Wysokich podalpejskich.

Od dawna znane kąpiele naturalne w wspaniałej lesistej, górzyskiej okolicy, klimat podalpejski 296 stopniowe ciepłe termy o silnej zawartości radjowej. Nadzwyczajne skutki lecznicze przy chorobach systemu nerwowego, nerwowych, neurastenji, paraliżu, tabes, gichtu, reumatyzmu, Basedowa, chorobach kobiecych, skórnych i chorobach kości. Wielka ogrzana hala promenadowa. Codziennie 2-3 razy koncert.

Sezon od 15 maja — 15 września. 1505

Prospekta przesyła bezpłatnie

Kurkommission Johannisbad (Czechosłowacja).

Telef. 17-25! Spiesz c. yteiniku Telef. 17-25!

Po gramofony nagr. z tubami i bez tub oraz płyty gramofonowe kraj i nagr. ostatnie nowości, bo potaniały we firmie:

MALWINA ROSENMAN przedtem Immerglück
Jagiellońska 17. 1539

Rowery

Zawadzkiego i inne oraz wszelkie przybory do tychże

PILKI NOŻNE, dętki, pompki, buty, dresy poleca hurtownie i detalicznie

A. FRIEDFELD, Lwów, Jagiellońska 9. 1697

W ZAKŁADZIE kosmetycznym i fryzjerskim BERTY THIEL, (pl. Trybunalski 1, mezanin) usuwa się zapomocą najnowszych aparatów zmarszczki i nieczystości twarzy. Radiowe okłady. Tamże wykonuje się artystyczne fryzury według paryskich żurnali (przez świeżo zaangażowanego specjalistę o wyszkoleniu zagranicznym) farbowanie włosów oryginalną farbą Henne. strzyżenie włosów, roboty perukarskie i manicure. 1720

„EUREKA”

Paryski Instytut Kosmetyczny Lwów Bourlarda 4 parter obok bramy wchodowej

Jedynie umiejętnie usuwanie usterek cery zmarszczek piegów wągrów: — Modelowanie niekształtnych rysów twarzy. — Kształtowanie nosów. — Usuwanie podbródków. 1503

Wyrobu:

FARBENFABRIKEN

vorm.

FRIED BAYER & Co

Leverkusen

ob. Kolonji, n/Renem.

Do nabycia w hurtowniach aptecznych, aptekach, drogerjach, składach farb, Spółdzielniach i Syndykatach rolniczych lub u Zastępstwa

Lwów, Kościuszki 18

ZELIO-ZIARNA ZELIO-PASTA
zupełnie pewne środki przeciw myszom i szczurom. 1610

PUCH i PIERZE

najtaniej u f-my „LEDA”
Lwów, ul. Źródłana 3. Tel. 10-57

po następujących niskich cenach:

1 kg. pół-białego, skubanego pierza 5 zł. i 6 zł.
1 kg. białego pierza 8 zł. i 10 zł.
1 kg. dworskiego białego pierza z puchem 15 zł. i 18 zł.
1 kg. puchu szarego 10 zł. i 15 zł.
1 kg. puchu białego pierwszorzędowego 20 zł. i 25 zł. 1667

Zamówienia pocztowe załatwia się natychmiast.

DRUKARNIA POLSKA

Lwów

ul. Chorążczyzna 17.

Tel. 29-19,

doskonale wyposażona

wykonywa wszelkie prace w zakresie drukarstwa wchodzące

szybko, starannie i tanio!

TEXTA — LWÓW

Piekarska 5.

1686

poleca pierwszorzędne towary tekstylne, jako to perkaliny, szyfony, damasty, zefiry, ręczniki, obrusy, jakoteż wszelkie modne materiały dla Pań. P. T. Urzędnikom udzielamy kredytu po cerach ściśle gotówkowych.

INSERUJ CIE

w

Kurjerze Lwowski!

DROBNE OGŁOSZENIA

Różne.

MAJĄTEK traci, kto nie posiada naszego prospektu. Znaczek pocztowy załączyć. Kielce, skrytka 50.

STARANNIE i tanio przepisuje na maszynie. Zgłoszenia do adm. „Kurjera Lw.” pod „Szybkość”. 1334-5

POZYCZĘ 1000 dolarów pod korzystnymi warunkami lub przystąpię do lukratywnego interesu. Oferty pod „Kapitał” do administr. „Kurjera Lw.”. 1729-17

Kupno i sprzedaż

ELEGANCKIE gustowne ramy do różnych obrazów poleca najtaniej Fruchs ul. Krakowska 17. 1755

ROWER w dobrym stanie kupię natychmiast. Wróbel w Otyniowicach p. Chodorów. 1737

WILLA o 7 pokojach z przynależnościami, pełny komfort, piękny ogród morgowy wraz z parcelą budowlaną, o 2 frontach na warunkach korzystnych do sprzedania Oferty pod „Willa” we Lwowie do admin. „Kurjera Lw.”. 1723-11

Posady i prace.

BEZROBOTNY inwalida prosi Szan. Publiczność o pracę. Wykonuje naprawy mebli, roboty tapicerskie i stolarskie polituruje i lakieruje. Hrabin, Batorego 36, oficyny parterna lewo. 1740-21

ZDOLNĄ krawczyni samodzielnie do szycia w domu poszukiwana. Zgłoszenia: Rubin, Kingi 4, 1. p.

Mieszkania.

POSZUKUJE pokoju kawalerskiego umeblowanego z osobnym wejściem do wynajęcia od 1 czerwca 1926 r. Zgłoszenia do administracji „Kurjera Lw.” „Dla urzędnika”. 1717

2 POKOJE z kuchnią, słoneczne, zaraz można zamieszkać, obok ulicy Bema, razem z domem parterowym, do sprzedania. Zgłoszenia: Stanisław Abl Lwów Legionów 11. 1752

POKÓJ z osobnym wchodem z pół pensją lub tylko z śniadaniem do wynajęcia. Zgłoszenia pod „Solidny” do admin. „Kurjera Lwowskiego”. 1725-13

TRZY pokoje, przedpokój, kuchnia, komfort za czynszem dwuletnim do wynajęcia. Zgłoszenia pod „Dwuletni” do administracji „Kurjera Lw.”. 2726-14

POKOJE jedno lub dwulóżkowe z całym utrzymaniem, sezonowo lub całorocznie wynajmuje od 1-go maja Pensjonat „Zacisze” w Brzuchowicach. Bliższych informacji zasięgnąć można w Zarządzie tegoż Pensjonatu. 1718

Nauka i wychowanie.

STENOGRAFJI wyucza wszystkich bezpłatnie, listownie Instytut Stenograficzny, Warszawa, Kruca 26. 1351

SZENKLÓWNA, Piekarska 44. Kurs kwalifikacyjny od 12 lipca. Znakomite przeprowadzenie programów ministerjalnych. Około 1400 aprobowanych. Informacje listowne. 1757

Matrymonialne.

DLA KUZYNKI, przystojnej, dobrze ułożonej, której odstąpię mieszkanie, szukam solidnego kawalera, urzędnika państw. do lat 30. Zgłoszenia pisemnie do administracji „Kurjera Lw.” pod „Przyszłość”. 1727-11

WDOWIEC, bezdzietny, lat 35, szuka towarzyski życia. Zgłoszenia pod „Majątny” do administracji „Kurjera Lw.”.

Dony ogłoszeń: Za wiersz milimetrowy: Zwyczajny za tekstem 12 gr. Nadesłane i nekrologia 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenia zagraniczne o 50% drożej.

Nakładem Nowej Polskiej Spółki Wydawniczej Sp. z ogr. odp.

Odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Stroński.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorążczyzna 17, Tel. 29-19, pod zarz. Z Kielbusiewicza.